

DISCURS FILL PREDILECTE: JOSÉ GÓMEZ MATA

[Salutacions inicials]

Molt bona nit a tots

El reconeixement a l'esforç, a l'aportació individual o col·lectiva per construir una societat millor és una obligació moral de tota comunitat. En particular quan esta aportació es fa de manera altruista i desinteressada. I és responsabilitat també de les institucions públiques formalitzar este reconeixement per tal de convertir-lo en exemple, motivació i espill en el qual la nostra societat pugua mirar-se per a seguir superant-se de manera constant. Sense límits ni més meta que la de ser millors cada dia.

El reconeixement públic i social és un dels principals factors de motivació que empeny l'ésser humà a assolir quotes majors de compromís amb el seu entorn, a plantejar-se reptes més complexes i ambiciosos en la seua cerca de la felicitat. De la mateixa manera, també les societats modernes necessiten dotar-se de mecanismes que afavorisquen i motiven els individus que la conformen a fer créixer el seu entorn, avançar, i revertir part dels seus èxits en el bé comú. Perquè només així, amb el que cadascú de nosaltres podem aportar de manera individual, els pobles poden arribar a majors nivells de progrés i benestar per a tots. També a construir la nostra identitat col·lectiva i millorar la nostra autoestima.

És per este motiu pel que sóc un ferm defensor del reconeixement social i institucional. I és amb esta filosofia que enguany hem volgut centrar la mirada en tres exemples clau de la nostra història contemporània per a

retornar-los, ni que siga de manera simbòlica, part de tot el que han aportat per fer de Vila-real la ciutat que hui som. Els germans Manuel i Héctor Colonques, als qui novament vull agrair i felicitar pel seu nomenament com a Fills Predilectes i als qui he tingut l'honor d'acompanyar esta mateixa setmana en l'històric moment d'obrir la seua primera tenda al cor mateixa de Nova York, en un nou exemple de la seua aposta constant pel progrés de Vila-real i per seguir obrint oportunitats de futur, en este cas en el mercat nord-americà. I José Gómez Mata, a qui hui rendim un merescut homenatge i atorguem les credencials com a Fill Predilecte de la ciutat.

Són tres exemples, tres referents, de la construcció social del Vila-real de hui. El Vila-real que naix de la terra per a expandir les seues arrels per la indústria i els serveis; el Vila-real amb projecció de futur molt més enllà de les nostres fronteres però que no oblida que és el passat el que cimenta l'avenir; el Vila-real compromès i solidari, fidel als seus i generós amb els altres.

Al llarg de tota la nostra història han sigut molts els qui, com els germans Colonques o José Gómez Mata, han contribuït a fer gran la nostra ciutat. Tenim la sort que alguns d'ells ens acompanyen també esta nit: Jordi Garcia Candau, mossèn Guillermo Sanchis, Fernando Roig i Rafael Beltrán. A tots vosaltres vull traslladar-vos novament el nostre orgull per poder contar-vos entre els nostres fills predilectes i adoptius. Per la vostra trajectòria en l'àmbit de la comunicació, per fer de Vila-real una ciutat més conscient de les necessitats dels altres i cultivar la nostra fe i el nostre esperit, per portar el nostre nom arreu del món omplint d'il·lusion el nostre

cor groguet amb el Villarreal Club de Futbol i per l'inesgotable capacitat creadora en el món de la música. Per contribuir d'una manera inigualable a la nostra cultura, la història i la projecció de Vila-real, sou també un espill en el qual ens mirem cada dia per a seguir avançant.

També tants altres que han deixat una empremta inesborrable en la història col·lectiva, fills il·lustres que ja formen part indissoluble de la nostra memòria, amb els llenços i motlles de Vicente Llorens Poy, les victòries damunt la bici de Juan Bautista Llorens o la reconversió industrial de Vila-real que va arribar en la segona meitat del segle vint de la mà de l'enyorat José Soriano. Amb ells, hem escrit les millors pàgines de la nostra història. Llance des d'ací un sentit homenatge a la seua memòria i la de tots els fills predilectes i adoptius de Vila-real. Una llista d'honors que no detallaré ara per la seua extensió, però que ens ompli d'orgull a tots els vila-realencs i vila-realenques.

De tots ells, esta nit centrem la mirada en José Gómez Mata. L'empresari, l'home, l'inversor, el filantrop, el pare de família, el marit, el mecenes, l'innovador. José Gómez Mata és tot això i és molt més, però sobretot és una persona humil i generosa, d'una qualitat humana formidable. Estes característiques li han donat moltes alegries i també més d'un pesar al llarg d'una trajectòria professional i personal plena d'èxits que no ha deixat mai de revertir en la millora de la terra que el va veure nàixer, en el nostre patrimoni i el nostre futur.

Una trajectòria que, com ell mateixa repeteix, no seria la que és si no fóra per ella, per Ana, la seua dona. Incondicional i apassionada de la seua ciutat, devota com ell del nostre patró, Sant Pasqual, la seua empremta

segueix present quan admirem la magnífica basílica, la plaça de Sant Pasqual o l'espectacular carilló i campana de volteig que el matrimoni Gómez-Viñes va donar per al seu poble, per a tots nosaltres. Estic segur que esta nit, des del cel, Ana sent el carinyo i l'estima que Vila-real vos professa i que hem volgut formalitzar amb este senzill acte. Des d'ací, José, un record emocionat per a ella.

Un dels principals llegats que ens va deixar el papa Joan Pau II va ser col·locar la família en la centralitat del pensament cristià.

“La família”, va dir, “és la base de la societat i el lloc on totes les persones aprenen per primera vegada els valors que els guien durant tota la seua vida”

I estos valors familiars són, sense dubte, els que han acompanyat José Gómez Mata durant tota la seua vida. Una vida guiada per la fe i el compromís amb l'Església i amb el seu entorn que el va portar fins i tot a ser condecorat pel mateix papa Joan Pau II amb la Gran Creu Enjojada de l'orde de Sant Gregori Magne. També en aquell moment, mentre rebia de mans del Nunci de Sa Santedat un dels reconeixements civils més rellevants que atorga el Vaticà, José Gómez va tenir paraules d'humilitat, record i reconeixement cap a la seua dona: *“És ella qui mereixia de veritat la Gran Creu”*, va dir en una entrevista publicada en un mitjà de comunicació provincial.

Segur que també esta nit, quan he tingut l'orgull de lliurar-li les credencials com a Fill Predilecte del seu estimat Vila-real, els seus

pensaments han viatjat novament cap a Ana, cedint-li a ella l'honor de la distinció.

Formàveu, sense cap dubte, el millor equip. Enhorabona, doncs, a tots dos. Enhorabona i gràcies, en nom de tots i totes els vila-realencs, pel vostre compromís, l'estima i la generositat demostrades cap als altres. En les accions més visibles, que han quedat per a la posteritat, però també en les menys visibles. En les accions callades i discretes, humils i generoses, amb les que José Gómez ha mostrat sempre el suport a les entitats socials, a les persones més desfavorides, a les finalitats més nobles i altruistes.

Tot això, a més, molt abans que es posaren de moda conceptes que hui en dia pareixen nous i moderns com els de la responsabilitat social corporativa o l'anomenat micro-mecenatge o *crowdfunding*. Valors que sempre han estat ahí, en gent com José Gómez Mata, compromés i sabedor que els èxits sempre són més dolços quan es poden compartir amb aquells que t'envolten, quan serveixen per a ajudar a construir un món, una societat i un Vila-real millor.

És una de les màximes de Sant Agustí –*“sense caritat tots els rics són pobres”*– que el mateix José Gómez va fer seua en una entrevista concedida amb motiu de l'importantíssim Simposi Internacional sobre el Càncer celebrat a València al 2010, gràcies al seu patrocini:

“Si retornes a la societat una part d'allò que t'ha donat, et sents millor”, va dir

I tenia raó. És una de les màximes de la felicitat: la satisfacció personal a través l'aportació a la comunitat de la que ens parlen les teories de l'antropologia social. Teories que el Fill Predilecte de Vila-real ha aplicat com a filosofia de vida al llarg de tota la seua trajectòria.

Una història que té el punt d'eixida i de tornada en aquells mateixos carrers, horts i camins on jugava de menut, pels voltants de La Huerta o potser contemplant el pas de La Panderola molt a prop de casa, al carrer de Santa Bàrbara. En una llar humil i treballadora, arrelada a la terra, on un jove José Gómez va començar a forjar la seua vocació d'inversor i emprenedor incansable amb els exemples més valuosos que qualsevol fill pot tindre: el de sa mare, Natividad, i el de son pare, José. Potser és d'ells, dels pares i dels avis, de la tradició llauradora familiar, treballadora i incansable, d'on beu la noblesa d'esperit de Gómez Mata i el seu afany per contribuir a la millora continua del seu voltant. Sobretot del nostre poble.

O potser siga l'estima incondicional a la terra, a la comunitat que ens defineix, que només s'explica amb els versos del poeta Pablo Neruda:

*Lejos de ti
mitad de tierra tuya y hombre tuyo
he continuado siendo,
y otra vez hoy la primavera pasa.
Pero yo con tus flores me he llenado,
con tu victoria voy sobre la frente
y en ti siguen viviendo mis raíces.*

Des de molt jove, José Gómez Mata va tenir clar que la seua vocació eren les finances, el món de l'empresa i les inversions. A l'acadèmia Almi, primer, i completant després la seua formació en peritatge mercantil, el Fill Predilecte de Vila-real va començar a donar en el sector agroalimentari les primeres passes d'una trajectòria que ja aleshores s'endevinava brillant. D'aquells primers anys és hereva l'empresa avícola Productos Florida, hui en dia una de las principals empreses de producció i comercialització de carn de pollastre de l'Estat, que genera més de 300 llocs de treball en les seues diverses divisions i delegacions.

L'èxit d'aquell primer projecte l'hem de buscar en l'habilitat de Gómez Mata per calcular riscos, costos i beneficis, en la seua aposta per l'excel·lència, per la tecnologia i per la innovació. En una visió de futur que pocs es poden prear d'haver tingut i en haver sabut entendre que l'èxit anava lligat a la modernització dels processos productius. En els anys que les gelades obligaven a mirar cap a sectors econòmics allunyats del conreu de la terra i l'època en què industrials com els germans Colonques obrien les primeres fàbriques de ceràmica, també l'empresari José Gómez aplicava les últimes innovacions tecnològiques a la producció avícola. Un exemple pioner del que camí pel que la nostra ciutat ha de seguir avançant: la diversificació econòmica, la innovació i l'aposta per sectors claus i de futur com és el de la indústria agroalimentària.

Aquella primera aventura empresarial va ser el punt de partida d'una trajectòria d'èxits, d'hàbils operacions financeres, inversions i negocis encertats que l'han portat a constituir un *holding* empresarial i familiar en el qual destaca de manera particular la finca de Les Trencaes, una

explotació citrícola sostenible, altament tecnificada i rendible que tanca el cercle d'una manera quasi perfecta. Perquè igual que sempre ha trobat la forma de revertir a la societat bona part dels seus encerts i èxits empresarials, amb Les Trencaes Gómez Mata retorna a la terra, als orígens agrícoles que estan a la base de tot, la dignitat i la dimensió de negoci pròsper i eficient que semblava haver perdut. Un retorn, doncs, al passat per a obrir noves oportunitats i garantir-li el futur.

D'esta manera, amb la mateixa visió de futur que sempre l'ha acompanyat, de la mà de noves tècniques, innovacions i tecnologies aplicades a l'agricultura, l'empresari d'èxit, l'inversor, el filantrop i emprenedor incansable recupera, probablement fins i tot sense adonar-se'n, el testimoni d'aquells esforçats llauradors que foradaven les dures penyes per a conrear les terres del nostre terme. Primer per a traure'n profit per alimentar les famílies. I després també per a comerciar, fins i tot per a exportar, reinvertir els beneficis en noves indústries, en serveis... En definitiva, fer créixer, amb els granets de sorra de cadascun d'ells, de cadascú de nosaltres, la nostra ciutat.

Perquè, com va dir Faulkner,

El passat mai no passa, ni tan sols és passat. Només és una dimensió del present

El lligam a la terra, a les arrels individuals i col·lectives, l'estima al nostre poble i als nostres patrons, l'afany per innovar i assumir riscos que cristal·litzen en empreses solvents, que és el mateix que dir en economia, projecció i llocs de treball. La generositat d'esperit per a revertir part de

l'èxit personal en el patrimoni cultural i religiós de Vila-real, en ajudar les persones que no han tingut tanta sort, en fomentar la investigació científica per a poder guanyar algun dia la dolorosa batalla contra el càncer. Qüestions que posen totes elles de manifest que José Gómez Mata és una persona, un vila-realenc, excepcional.

Gràcies a ell, el conjunt artístic de la basílica i voltants de Sant Pasqual, amb l'esplèndida façana, els campanars o el monument al patró, són l'orgull de la ciutat, tant pel seu valor arquitectònic i patrimonial com pel que representa: la fortalesa de la fe i la devoció al nostre patró. Fortalesa que ressona també en el carilló de 72 campanes i 12.000 quilos o en el conjunt de campanes, amb la campana més gran del món. La donació de Gómez Mata es completava l'any 1999 amb l'ascensor hidràulic, que permetia que qualsevol persona, al marge de les seues condicions físiques, puga gaudir de la bellesa i professar-li devoció a Sant Pasqual en el conjunt de la Reial Capella.

Sense dubte, estes accions són les més visibles i reconegudes, però l'aportació filantròpica de José Gómez i la seua família no acaba en les obres del temple. S'estén a àmbits tan diversos com la donació de les escultures d'Eliana 'Alma de Cerámica' i 'La Esperanza', que es pot veure al jardí de l'Hospital Provincial de Castelló, un exemple de l'extraordinària sensibilitat per l'art i la capacitat creadora que ens deixa també com a llegat en este cas la seua filla, Ana Gómez, hereva sense dubte de la noblesa d'esperit i l'estima a la nostra terra de la família. També el magnífic mausoleu familiar de marbre de Carrara; la contribució a projectes de millora urbanística de la ciutat; o el patrocini d'una de les

trobades científiques més rellevants de la investigació contra el càncer són altres de les aportacions que ha fet el nostre Fill Predilecte a la societat. I ho ha fet de manera desinteressada, sense demanar res a canvi, en un moment i una societat en la que malauradament no abunden els exemples d'altruisme.

Sense traure cap profit més enllà de la satisfacció personal de retornar a la societat, com ell mateix va dir, part del que li ha donat.

És hora, doncs, que Vila-real li prenga la paraula i li retorne també una part de tot el que l'empresari José Gómez Mata ens ha aportat per a ser millors. Més solidaris, més conscients de la bellesa del nostre entorn, més orgullosos del nostre patrimoni, més rics en oportunitats de futur.

No em queda més que donar-vos les gràcies i l'enhorabona, a tu, la teua filla, Ana, i la teua neta, Aurea, emocionades com sé que estaran i que estaria també sa mare en una nit com esta. Una nit en la que només podem retornar-vos una xicoteta part de tot el que ens heu donat.

El teu treball, la visió de futur, la generositat i la qualitat humana que has demostrat al llarg de tota la teua trajectòria són un exemple, un referent, del que ens sentim particularment orgullosos. Un espill on podem mirar-nos i veure reflectit allò que volem ser com a poble.

Acabe traslladant-los una reflexió que demostra que, igual que José Gómez Mata, els homes més grans i brillants de la història de la humanitat han entés que la cerca de la felicitat, el legítim objectiu que tots busquem

a la nostra vida, depén tant del que rebem com del que som capaços de donar. És d'Albert Einstein i diu així:

Tots els dies, em recorde a mi mateixa centenars de vegades que la meua vida interior i exterior està basada en el treball d'altres homes, vius i morts, i que m'haig de dedicar jo mateixa a donar en la mateixa mesura que he rebut i seguisc rebent

Som els qui som perquè entre tots hem contribuït a construir la nostra societat. Perquè els nostres avantpassats van decidir foradar les dures penyes per fer eixir al sol les aigües. Això va permetre conrear la terra i va portar un cultiu de la taronja pròsper. D'eixa riquesa els nostres avis van saber diversificar l'economia i va arribar la indústria i, amb ella, la construcció de la societat moderna que és hui Vila-real, el progrés i la qualitat de vida que entre tots contribuïm a seguir millorant cada dia.

Perquè tota contribució a la comunitat ens enriqueix mútuament, en un cercle social de cooperació i reciprocitat que té en José Gómez Mata un dels seus millors referents i exemples. Gràcies i enhorabona.

Ubi bene, ibi patria: Allà on està el bé, està el pàtria

Moltes gràcies també al personal de l'Auditori, als nostres Fills Predilectes i Adoptius per acompanyar-nos en este acte tan significat per a la ciutat, i a tots vostès. Gràcies per la seua atenció i bona nit.

Bones festes! Visca la Mare de Déu de Gràcia